

Publicerad 2006-11-23 22:17 av Per-Gunnar Lejon

Alla vet väl hur det är på våra arbetsförmedlingar därav denna dikt.

Jobbsökartröst

Jag sitter på AF det skänker mig tröst
fast det värker i ryggen,axlar och bröst.
En lång tid av slit har satt sina spår
när man arbetslös blir efter fyrtio år.

Välkommen hit sa en handläggarröst
på vilket sätt kan vi skänka dig tröst.
För resurser det har vi och kunskapen finns
och sossarna dom lånar som vi alla minns.

Men är man gammal och har ont i sin kropp
då känns allt så svårt man har lite hopp.
För i dagens läge det är sensation
om man överlever och får sin pension.

Men fråga bör man och det gör jag idag
säg finns det nåt jobb för en gubbe som jag.
Utbildning saknas och min ålder femtiofem
eller är jag passe`och ska istället hälsa hem.

Och plötsligt blir rummet så fyllt av ljus
handläggarn ler i ett saligt rus.
Vad säges om en ny bil och mobiltelefon
och en årslön som närmar sig en miljon.

Jag tackar och skrattar och slutar sörja
fast tänk om han skojar eller när ska jag börja.
Då log han och sa att det var jag som skoja
är man sjuk och femtiofem ska man vila i sin koja.

Lejon-2005

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per-Gunnar Lejon med Poeter.se id #12374 innehar upphovsrätten